

COMPENSATIEGEBIEDEN

De Ministeriële Beschikking van 26 juni 1962, Stcrt. van 28 juni 1962, nr. 123, luidt als volgt:

De Minister van Landbouw en Visserij,

Gelet op artikel 2, vierde lid, van het Koninklijk besluit van 20 juni 1962 nr. 28, *Stb.* 220, houdende regelen ten aanzien van de verplichting tot herbeplanting, bedoeld in artikel 3 van de Boswet, besluit:

Artikel 1

Het Rijk wordt verdeeld in de volgende gebieden:

1. de provincies Groningen, Friesland en Drente;
2. de provincies Overijssel met uitzondering van de Noord Oost Polder, Gelderland en Utrecht;
3. de provincies Noord-Holland, Zuid-Holland en Zeeland en de IJsel-meerpolders;
4. de provincies Noordbrabant en Limburg.

Artikel 2

Deze beschikking zal worden geplaatst in de *Nederlandse Staatscourant*. Zij treedt in werking met ingang van 1 juli 1962.

's-Gravenhage, 26 juni 1962.

De Minister van Landbouw en Visserij,

Voor deze:

De secretaris-generaal,

Patijn.

ONTWERP-VERORDENING VOOR GEMEENTEN
OP HET VELLEN VAN HOUTOPSTANDEN

Artikel 1

1. Onder „houtopstanden” wordt voor de toepassing van deze verordeningen verstaan hakhout of één of meer bomen.
2. Onder „vellen” wordt voor de toepassing van deze verordening mede verstaan rooien alsmede het verrichten van handelingen welke de dood of ernstige beschadiging van houtopstand ten gevolge kunnen hebben.
3. Onder „dunning” wordt voor de toepassing van deze verordening verstaan velling, welke uitsluitend als een verzorgingsmaatregel ter bevordering van de groei van de overblijvende houtopstand moet worden beschouwd.
4. Onder „bebouwde kom” wordt voor de toepassing van deze verordening verstaan de bebouwde kom van de gemeente, zoals deze ingevolge artikel 8 van de Wegenverkeerswet is vastgesteld.

Artikel 2

1. Het is verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders een houtopstand te vellen anders dan bij wijze van dunning.
2. Het verbod is niet van toepassing op:
 - a. wegbeplantingen en eenrijige beplantingen op of langs landbouwgronden, beide voor zover bestaande uit populieren of wilgen;
 - b. vruchtbomen en windschermen om boomgaarden;

c. fijnsparren, niet ouder dan twaalf jaar, bestemd om te dienen als kerstbomen en geteeld op daarvoor in het bijzonder bestemde terreinen;
d. kweekgoed.

3. Ten aanzien van houtopstanden, welke deel uitmaken van bosbouwondernemingen, die als zodanig bij het Bosschap geregistreerd staan, en gelegen zijn buiten de bebouwde kom, is het verbod slechts van toepassing op houtopstanden, welke een zelfstandige eenheid vormen, en hetzij geen grotere oppervlakte beslaan dan 10 are, hetzij in geval van rijbeplanting, gerekend over het totaal aantal rijen, niet meer bomen omvatten dan 20.

Artikel 3

1. De vergunning moet worden aangevraagd door degene, drie krachtens zakelijk recht gerechtigd is over de houtopstand te beschikken.
2. Als een vergunningsaanvraag wordt mede beschouwd de kennisgeving van een voorgenomen velling aan de directeur van het Staatsbosbeheer, als bedoeld in artikel 2 van de Boswet.

Artikel 4

1. Burgemeester en wethouders beslissen binnen vier weken nadat de aanvraag is ingekomen. Zij kunnen bij ter kennis van de aanvrager te brengen besluit hun beslissing met ten hoogste vier weken verdagen.
2. De vergunning wordt geacht te zijn geweigerd, indien geen beslissing is genomen binnen de in het eerste lid bedoelde termijn.

Artikel 5

1. Burgemeester en wethouders kunnen de vergunning slechts weigeren in het belang van de handhaving van het natuur-, landschaps- of dorps-(stads-)schoon.
2. Een beschikking als bedoeld in het eerste lid is met redenen omkleed en wordt onverwijld schriftelijk ter kennis van de aanvrager gebracht.
3. Aan de vergunning kan de voorwaarde worden verbonden, dat de grond binnen een bepaalde termijn wordt herbeplant.

Artikel 6

Op een verzoek om schadevergoeding beslist de raad naar de regels van artikel 13 lid 4 van de Boswet.

Artikel 7

Bij de toezending van een beslissing als bedoeld in artikel 5, lid 1 en in artikel 6 doen burgemeester en wethouders mededeling van de rechten, die de belanghebbende kan ontleneu aan de artikelen 16 en 17, respectievelijk artikel 17 van de Boswet.

Artikel 8

1. Hij, die handelt in strijd met het in artikel 2 bedoelde verbod, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste twee maanden of een geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.
2. De bestuurder, het bestuurslid of de commissaris van een rechtspersoon die opdracht gaf tot of de feitelijke leiding had bij een handeling van de

rechtspersoon in strijd met het in artikel 2 bedoelde verbod, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste twee maanden of een geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 9

1. Met het opsporen van overtredingen van deze verordening zijn behalve de bij of krachtens artikel 141 van het wetboek van strafvordering aangewezen personen belast de ambtenaren van de plantsoendienst.
2. De in het vorige lid bedoelde personen zijn ter uitvoering van deze verordening bevoegd ook tegen de wil van de rechthebbende diens grond te betreden.

Artikel 10

1. Deze verordening kan worden aangehaald als „Kapverordening”.
2. Zij treedt in werking op

VERORDENING EN BESLUIT VAN HET BOSSCHAP SCHADELIJKE DIEREN

Bij Koninklijk Besluit van 11 mei 1962, Stb. 193, is bepaald, dat de nieuwe Boswet op 1 juli 1962 in werking zal treden. De Boschwet 1922, die thans dus is vervallen, bevatte in artikel 5 een regeling, inhoudende een verbod om in bepaalde, door de Minister van Landbouw en Visserij aan te wijzen gemeenten, tussen 15 mei en 1 augustus geveld naaldhout te laten liggen of opgestapeld te houden. De Minister van Landbouw en Visserij heeft bij Beschikking van 13 mei 1957 deze gemeenten aangewezen en voorts bepaald, dat voornoemd verbod is beperkt tot naaldhout, behorende tot de pinussoorten. De nieuwe Boswet bevat geen regeling van de materie, die in artikel 5 van de Boschwet 1922 is vervat, doch laat regeling daarvan aan het Bosschap over.

De werkgroep tot voorbereiding van een verordening terzake, heeft nog geen definitief advies aan het Bestuur van het Bosschap kunnen uitbrengen, doch geadviseerd, dat het Bosschap, als tijdelijke maatregel, een verordening zal afkondigen, die een gelijke strekking heeft als de regeling, zoals vervat in en gebaseerd op artikel 5 van de Boschwet 1922. Het Bosschap heeft overeenkomstig dit advies gehandeld en in zijn vergadering van 23 mei 1962 een „Verordening Bosschap Schadelijke Dieren” vastgesteld en tevens bij „Besluit” de gemeenten aangewezen in welke het verboden is geveld naaldhout, behorende tot de pinussoorten, tussen 15 mei en 1 augustus te laten liggen of opgestapeld te houden.

Hierna zijn de teksten van de „Verordening Bosschap Schadelijke Dieren” en van het „Besluit van het Bestuur tot uitvoering van artikel 1 van de Verordening Bosschap Schadelijke Dieren” afgedrukt.